

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 22. 2. 2016, čj. 62 A 197/2015 - 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2016, čj. 31 A 52/2016 - 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se svým podáním domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 2. 2016, čj. 62 A 197/2015 - 16. Tím žalovaný odmítl žalobcovu žalobu směřující proti jinému rozhodnutí vydanému ve správním soudnictví.

[2] Žalovaný v nyní posuzované věci posoudil podání žalobce jako správní žalobu a v záhlaví specifikovaným usnesením ji podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl. Žaloba nemířila proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale proti usnesení žalovaného, který při výkonu soudnictví není správním orgánem. Žaloba je proto nepřípustná.

[3] Proti tomuto usnesení žalovaného podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 30. 6. 2016 návrh označený jako „*Námitka zmatečnosti usnesení ČR-Krajského soudu v Brně č. j. 31A 52/2016-26 ze dne 30. května 2016*“. Uvedl, že v uvedené věci nejednal zákonný soudce, resp. nerozhodl příslušný úřad, neboť rozhodnutí o usnesení žalovaného čj. 31 A 52/2016 - 26 nepatří do rozhodovací pravomoci tříčlenného senátu. Vznsl námitku podjatosti vůči členům rozhodujícího senátu žalovaného. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a rozhodnutí. Následně požádal o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce a namítl podjatost JUDr. Josefa Baxy.

[4] Kasační stížnost je nepřipustná pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojitosti s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a to z dále uvedených důvodů.

[5] Projednávaná kasační stížnost je evidentně další z bezpočtu stěžovatelových podání zcela zřetelně šikanózní povahy, jimiž zneužívá své právo na soudní ochranu poskytovanou právním řádem České republiky a garantovanou jejím ústavním pořádkem. Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit stěžovateli nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně.

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tedy případů, *„kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené“* (viz např. rozsudek ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004 – 48, publ. pod č. 869/2006 Sb. NSS.)

[7] Stěžovatelovo systematické zneužívání práva na soudní ochranu brání, aby správní soudy, jak na úrovni jednotlivých krajských soudů, tak na úrovni Nejvyššího správního soudu, mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva mohou být skutečně ohrožena či dotčena. I proto v souladu se zásadou hospodárnosti řízení Nejvyšší správní soud blíže nezkoumal stěžovatelovu námitku podjatosti členů rozhodujícího senátu (k této problematice viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, čj. Nao 232/14 – 18), resp. upustil od zevrubnějšího odůvodnění tohoto rozhodnutí. Stěžovatel jej velmi dobře zná. Stejně tak nerozhodoval o stěžovatelových žádostech o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Námitka podjatosti JUDr. Josefa Baxy není v tomto řízení relevantní, neboť JUDr. Baxa v nyní posuzované věci není členem rozhodujícího senátu.

[8] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky a, jak je stěžovateli známo, není proti němu přípustná žádná z žalob ve správním soudnictví ani jiný prostředek ochrany poskytovaný soustavou soudů České republiky.

V Brně dne 16. srpna 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu